

Οι μεγαλειώδεις αντιφασιστικές διαδηλώσεις, η κινητοποίηση των συνδικάτων, της νεολαίας και του αντιρατσιστικού κινήματος επέδρασαν καθοριστικά για τη πρώτη θέση του Νέου Λαϊκού Μετώπου (ΝΛΜ) στον δεύτερο γύρο των γαλλικών εκλογών, μέσα και από τη μαζική συμμετοχή των λαϊκών στρωμάτων σε αυτές.

Σε κόντρα με τον γαλλικό ΣΕΒ και τα επίσημα κανάλια που προπαγάνδιζαν και ενίσχυαν το σενάριο του «θριάμβου Λεπέν», η εργατική τάξη και η νεολαία με το ένστικτό τους φράξανε τον δρόμο στην ακροδεξιά, κατανοώντας ότι μια νίκη του Εθνικού Συναγερμού -RN θα σήμαινε **ακόμη μεγαλύτερη επίθεση στην εργατική τάξη, τους φτωχούς, τους πρόσφυγες και τους μετανάστες, ακόμη μεγαλύτερη εμπλοκή του γαλλικού ιμπεριαλισμού στα ανοικτά πολεμικά μέτωπα και στις γαλλικές αποικίες, ακόμη μεγαλύτερη ενίσχυση του κράτους του Ισραήλ για τη γενοκτονία των Παλαιστινίων.**

Παρά την χαρά και ανακούφιση που ένιωσαν εκατομμύρια άνθρωποι, στη Γαλλία και σε όλη την Ευρώπη, το αποτέλεσμα της Κυριακής χρειάζεται να μετατραπεί σε **αγώνες και δυνάμωμα της επαναστατικής αριστεράς** γιατί τίποτα δεν έχει τελειώσει. Οι μάχες είναι μπροστά. Οι κοινοβουλευτικές έδρες δεν αρκούν για να τσακιστούν η ακροδεξιά και οι φασίστες, δεν αρκούν για να γκρεμίσουμε την νεοφιλελεύθερη επίθεση στις ζωές και τα δικαιώματα της εργατικής τάξης, της νεολαίας και των μεταναστών.

Ο Εθνικός Συναγερμός-RN ενισχύεται σταθερά, έχοντας λάβει τριπλάσιες ψήφους σε σύγκριση με τις βουλευτικές του 2017 και διπλάσιες έναντι εκείνων του 2022. Η ανάπτυξη της ακροδεξιάς και των φασιστών ήταν αποτέλεσμα της πολιτικής του Μακρόν και όλων των προηγούμενων κυβερνήσεων της Δεξιάς, του Σοσιαλιστικού Κόμματος (μόνου του ή σε συνεργασία με το Κομμουνιστικό Κόμμα) και της ΕΕ, που διαχρονικά προωθούν περικοπές, λιτότητα, ρατσιστικούς νόμους και πολεμικούς εξοπλισμούς. Αυτό ενθάρρυνε και νομιμοποιούσε τις πολιτικές των φασιστών που μπορούσαν να παρουσιάζονται και ως “αντισυστημική δύναμη” απέναντι στην “πολιτική ελίτ”.

Εντός του ΝΛΜ συμμετέχουν και δυνάμεις της, λεγόμενης, “φιλελεύθερης αριστεράς” (Σοσιαλιστικό Κόμμα και Πράσινοι), οι οποίες έχουν κυβερνήσει και συγκυβερνήσει εφαρμόζοντας ακραίες αστικές αντιδραστικές πολιτικές και δεν αποκλείεται να θελήσουν να το ξανακάνουν, σε συμμαχία με το μακρονικό στρατόπεδο, στην υπό διαμόρφωση νέα κυβέρνηση, πάνω στην πλάτη των αντιφασιστικών αισθημάτων του λαού.

Δεν είναι η συμμαχία με τις αστικές «δημοκρατικές» δυνάμεις που μπορεί να ανακόψει τον δρόμο της ακροδεξιάς και της φασιστικής απειλής.

Δεν είναι το «δημοκρατικό μέτωπο», που έσπευσε να στήσει το ΝΑΜ με την παράταξη Μακρόν, εν όψει του δεύτερου γύρου, με τις εκατοντάδες παραιτήσεις υποψηφίων του ΝΑΜ προς όφελος των μακρονιστών (όπως του Υπουργού Εσωτερικών Νταρμανέν, αρχιτέκτονα της ρατσιστικής καταστολής και της πρώην πρωθυπουργού Μπορν, που ηγήθηκε της επίθεσης στις συντάξεις) ικανό να αποτελέσει το αντίπαλο δέος στη Λεπέν. Αυτό οδήγησε το “ακραίο κέντρο” του Μακρόν να είναι δεύτερο σε έδρες παρά και τις δικές του, πολύ λιγότερες, παραιτήσεις.

Δεν αποτελούν απάντηση οι σοβαρές υποχωρήσεις στο πρόγραμμα του ΝΑΜ (πχ στο θέμα της Παλαιστίνης και στο συνταξιοδοτικό), για να “χωρέσει και να αναστήσει” το Σοσιαλιστικό Κόμμα και τους Πράσινους.

Στην χειρότερη κρίση του καπιταλισμού, οι μεσοβέζικες ρεφορμιστικές λύσεις οδηγούν σε νέες ήττες και απογοήτευση.

Η εργατική τάξη και η νεολαία έχουν τη δύναμη να τα βάλουν και να νικήσουν την ακροδεξιά και τις πολιτικές που τη θρέφουν, τον ρατσισμό, τον εθνικισμό κλπ. Έχουν τη δύναμη να ανατρέψουν τις πολιτικές του κάθε Μακρόν, να διαψεύσουν την Λεπέν που προβλέπει ότι απλώς καθυστέρησε λίγο η ανάληψη της κυβέρνησης από το RN.

Χρειαζόμαστε μια πραγματικά **ανατρεπτική, επαναστατική αριστερά**, ικανή να οργανώνει και να εκπροσωπεί τα εργατικά και λαϊκά συμφέροντα και να κερδίζει νίκες σε σύγκρουση με τις ρατσιστικές, νεοφιλελεύθερες, αντεργατικές πολιτικές, το ΝΑΤΟ, την ΕΕ, τις δυνάμεις του κεφαλαίου, ενάντια στη γενοκτονία των Παλαιστινίων, υπέρ της αυτοδιάθεσης και ανεξαρτησίας των γαλλικών αποικιών.

Μια αριστερά που να ανοίξει την προοπτική της **ανατροπής και όχι της διαχείρισης** αυτού του σάπιου συστήματος που γεννάει **ρατσισμό, φασισμό, φτώχεια και πόλεμο**.

